

Dosarul nr. 3ra-244/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: V. Sîrbu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

Î N C H E I E R E

12 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Farmacia Familiei” împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea reperfectării licenței,

împotriva deciziei din 20 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale împotriva hotărârii din 23 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 13 martie 2019 SRL „Farmacia Familiei” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea reperfectării licenței.

În motivarea acțiunii a indicat că prin cererea din 3 ianuarie 2019, a solicitat pârâtului reperfectarea licenței privind extinderea activității și crearea unor noi subdiviziuni teritoriale a societății, menite să contribuie la asigurarea populației cu medicamente de calitate și la prețuri competitive, anume prin intermediul subdiviziunilor teritoriale amplasate în or. Fălești, str. Chișinău 48 și or. Briceni, str. Independenței 18/D, iar operațional juridic solicitarea a avut ca cerință reperfectarea licenței, includerea subdiviziunii menționate în anexa licenței seria AMM11 cu nr. 044195 eliberată de Camera de Licențiere din 20 iulie 2005 (prelungită la 20 iulie 2015 și valabilă până la 19 iulie 2020) și eliberarea copiei autorizate de pe licență.

A menționat că cererea prealabilă înaintată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Reclamantul a arătat că prin decizia contestată din 21 ianuarie 2019, cât și prin răspunsul la cererea prealabilă, pârâtul enumeră atribuțiile sale legale în domeniul licențierii domeniului farmaceutic, în paralel menționând condițiile prevăzute de lege în domeniul licențierii, dar totodată recunoaște vidul unui cadru legal de implementare a normelor organizatorice, potrivit art. 19 alin. (3), (4), (5) al Legii cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456 din 25 iulie 1993, conform căruia

Ministerul Sănătății, stabilește modul de deschidere, funcționare și control al întreprinderilor și instituțiilor farmaceutice de asistență cu medicamente a populației, fiind și organul abilitat de a stabili normativele referitoare la spațiul, amplasarea și extinderea întreprinderilor și instituțiilor farmaceutice.

A relatat că din motivele invocate, prin răspunsul contestat cu nr. 250 - RC din 2 octombrie 2017, pârâțul, conform art. 15 alin. (1) și (2) lit. a) al Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, a respins cererea privind confirmarea în scris și recunoașterea dreptului prevăzut de lege referitor la recepționarea actelor de la SRL „Farmacia Familiei” cu reperfectarea licenței, includerea subdiviziunilor în anexa licenței și eliberarea copiilor autorizate de pe licență.

A enunțat că dispozițiile Legii nr. 57 din 1 aprilie 2011 pentru modificarea și completarea Legii nr.1456-XII din 25 mai 1993 cu privire la activitatea farmaceutică, sunt inaplicabile atât timp cât acestea nu au fost puse în aplicare prin norme organizatorice, în special cele ce țin de elaborarea cadrului legal privind punerea în aplicare a legii, precum și faptul că acestea, în fond, contravin Convențiilor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Reclamantul a precizat că acest fapt a fost stabilit expres prin nenumărate hotărâri judecătorești adoptate pe astfel de cazuri, chiar dacă s-a schimbat de mai multe ori organul competent privind autorizarea prin licențiere a activității farmaceutice.

A mai punctat că prin aplicarea dispozițiilor Legii nr. 57 din 1 aprilie 2011 care a fost modificată parțial ulterior la finele anului 2017, de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, au fost încălcate flagrant principiile de autorizare a activității de întreprinzător, în lipsa unui cadru legal de implementare a legii.

A afirmat că nu o singură confirmare există în privința faptului că nu este un cadru legal și nici norme organizatorice privind punerea în aplicare a normativelor ce țin de respectarea distanței precum și a numărului de populație la deschiderea noilor filiale farmaceutice.

Mai mult, a indicat că potrivit art. II din Legea nr. 57 din 1 aprilie 2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 1456-XII din 25 mai 1993 cu privire la activitatea farmaceutică, Guvernul, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a respectivei legi (publicată la 29 aprilie 2011), urma să aducă actele sale normative în concordanță cu legea dată.

A susținut că restricțiile pentru amplasarea farmaciilor prevăzute la art. 19 alin. (4), (5), (6) din Legea cu privire la activitatea farmaceutică, sunt incompatibile cu legislația comunitară privind libertatea de stabilire și concurență.

Reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 25 și 26 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

A solicitat declararea ilegalității deciziei Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale din 21 ianuarie 2019 privind respingerea cererii de reperfectarea a licenței, obligarea Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale să reperfecteze licența seria AMMII cu nr. 044195 din 20 iulie 2005 (prelungită la 20 iulie 2015 și valabilă până la 19 iulie 2020), cu includerea subdiviziunii/filialei în anexa licenței și eliberarea copiilor autorizate de pe licență

pentru subdiviziunile (filiale) teritoriale amplasate în or. Fălești, str. Chișinău 48 și or. Briceni, str. Independenței 18/D.

Prin hotărârea din 23 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă cererea de chemare în judecată. A fost anulată decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale din 21 ianuarie 2019. A fost obligată Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale să reperfecteze licența pentru activitatea farmaceutică SRL „Farmacia Familiei”, seria AMMII cu nr. 044195, eliberată de Camera de Licențiere la 20 iulie 2005 valabilă până la 19 iulie 2020, cu includerea subdiviziunilor teritoriale amplasate în or. Fălești, str. Chișinău 48 și or. Briceni, str. Independenței 18/D, în anexa licenței și eliberarea copiilor autorizate de pe licență.

La 30 iulie 2019 Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a depus apel împotriva hotărârii din 23 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 20 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale împotriva hotărârii din 23 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe referitoare la temeinicia acțiunii, menționând că existența unei licențe valabile și lipsa temeiurilor care ar justifica respingerea cererii de reperfectare a licenței, prin care se solicită includerea unor subdiviziuni teritoriale noi, acordă dreptul SRL „Farmacia Familiei” de a desfășura până la expirarea valabilității licenței activitatea farmaceutică, iar neadmiterea cererii de extindere pe motive care nu sunt imputabile intimatului, constituie o ingerință nejustificată în dreptul de proprietate a acestuia.

În consecință, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural, iar în consecință soluția de admitere a acțiunii este justă, fiind rezultată din aprecierea probelor cercetate în cadrul procesului de judecată în coraport cu normele de drept ce guvernează raportul juridic litigios.

La 13 decembrie 2019 Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a depus recurs împotriva deciziei din 20 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală, prin faptul că a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

A relevat că pentru a desfășura activitatea farmaceutică, farmacia nou fondată ori filiala acesteia, urmează să se conformeze normativelor stabilite de art. 19 alin. (4),(5) al Legii cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456 din 25 iulie 1993, iar neîntrunirea unuia dintre aceste criterii, exclude posibilitatea desfășurării activității farmaceutice.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În condițiile art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 noiembrie 2019.

Astfel, recursul depus la 13 decembrie 2019, este în termen.

Prin referința din 7 februarie 2020, SRL „Farmacia Familiei” a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Examinând temeiurile recursului depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) Cod administrativ, art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul specializat pentru

examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție
dispune:

Recursul depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nina Vascan